

Někteří ze zákoníků a farizeů žádají od Ježíše znamení. Jeho učení, uzdravování a vyhánění zlých duchů má být potvrzeno znamením, které vnese jasno do případu putujícího kazatele vyhlašujícího blízkost království Božího. Je možno věřit jeho učení? Myslí to vážně? Jestli ano, ať to potvrdí znamením. Přines důkaz, že tvé učení je učením Božím.

Zákoníci a farizeové reagují na Ježíšovu řeč O závažnosti slov, předcházející našemu oddílu. V den soudu budeme skládat účty z každého planého slova, které jsme pronesli. Na slovech záleží. Podle slov se pozná člověk. Podle slov bude i souzen. ***Plemeno zmijí: Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Čím srdce přetéká, to ústa mluví. Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré; zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé.***

To jsou Ježíšova slova, na které někteří z farizeů a zákoníků zareagovali. Jsou to ostré věty. Velmi ostré věty. Nutí k zamyšlení. Až z nich mrazí. Boží soud, zkoumající každé naše slovíčko. Jak to s námi asi může dopadnout? Kolik z námi za celý život vyslovených slov bylo planých? Je to vůbec možné spočítat? Jedinou možností, která zastaví další a další planá a zlá slova, je naše vlastní srdce. To je třeba změnit.

Čím srdce přetéká, to ústa mluví

Tak to ten Nazaretský řekl. Změnit naše srdce. Zní to rozumně. Logicky. Srdce, naše nejvnitřnější nitro, je třeba změnit. V nás samých je skryto zlo, které svým jazykem rozséváme mezi druhé. A naopak. Jsme-li dobří uvnitř nás samých, budeme z tohoto našeho pokladu vynášet dobré. Budeme léčit. Upokojuvat. Smiřovat. Vpustit do svých srdcí Ducha Božího. Pak budou ústa mluvit tak, jak mají.

Ta slova dávají smysl. Ježíšova slova se zdají být logická. Zdají se být i cestou, kudy jít. Ježíš může být učitelem Izraele. - To si dle mého říkají oni farizeové a zákoníci, kteří navazují na Ježíšova slova. Může být prorokem Izraele, učitelem, jehož učení nebude učením lidským. Uzdravuje, vyhání demony, učí a vykládá Mojžíšův zákon a proroky jako ten, který rozumí. Ale také nemusí. Kolik falešných proroků si svými kousky nárokovalo pozornost, kolik učitelů tvrdilo, že to, čemu oni učí, není z nich, ale jsou to slova Boží. I v Bibli se o nich mluví. Vzpomeňme třeba na Jeremjášův boj s takovými lžiproroky.

Farizeové a zákoníci žádají od Ježíše znamení, aby si mohli být jisti. Aby sami mohli lidem

potvrdit: Ano, to je ten opravdový učitel, toho poslouchajte.

Farizeus, stejně jako zákoník, je člověkem vlivným a váženým, člověkem vzdělaným, člověkem, který zkoumá Písma. Farizeus i zákoník mají autoritu. A odpovědnost. Dokonce dvojí odpovědnost. Odpovědnost vůči Bohu, jeho Zákonu, ale i odpovědnost za lidi, za ty, kteří je poslouchají a řídí se jejich radami.

□ □ □ □ „Mistře, chceme od tebe vidět znamení.“ On však jim odpověděl: „Pokolení zlé a zpronevěřilé si hledá znamení; ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše. Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.

Další tvrdá slova. Ježíš odmítá žádost po znamení, kterým má potvrdit své učení. Tvrdá slova nepronáší jen o těch, kteří onu žádost vyslovili. Mluví o celém pokolení. O celé generaci svých současníků, která je zlá a zpronevěřilá. Doslovně překládají kraličtí: Pokolení zlé a cizoložné...

Cizoložníkem je ten, který sdílí cizí lože s někým jiným, než s kým má. Řekne-li se to o pokolení, o celé generaci, pak to znamená nevěrnost tomu, kterému máme být věrni, kterému máme povinnost být věrni. Cizoložníkovu skutečné lože je jiné, než kde a s kým zrovna lehá. Není až zas tak důležité, s kým to nepravé lože sdílí. Třeba s nikým. Třeba je to pouhé jednolůžko, kde je člověk sám. Právě jen on sám a nic a nikdo jiný. Celá generace zakuklená do sebe sama, do svých pocitů, nálad, křivd a vzteků. S těmi uléhá...Ale její skutečné lože to není. Tak si vysvětlují i ono **pokolení zlé**. Zlo jako zavedení, řízení se tím, čím se člověk i celé pokolení řídit nemá, zapomenutí na toho, kým se naopak řídit máme. Nepozornost k tomu, ke kterému máme být pozorní. A z toho plynoucí důsledky vázanosti a závislosti na tom, co nebo kdo nemá být naším pánem. Takovému pokolení Ježíš znamení dát odmítá.

Ale skutečně odmítá? ...**ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše.**

Znamení můžeme chápat jako takový pokyn. Pokyn toho, který znamení způsobuje, k těm, kterým je určeno. Přičemž obě strany ví, oč se jedná. Znaméním se nazývá to, co na základě dohody, nebo jaksi přirozeně, umožňuje poznat myšlení nebo vůli jiné osoby. Velitel vydá předem domluvené znamení a útok vojska může začít. Známe to z dobrodružných filmů a knížek, vlastně i z bible. Ve čtvrtek jsme na biblické hodině četli o Saulovu synu Jónatanovi, který věděl, že jestli jej Pelištejci, obléhající Izraelské území, zavolají k sobě do tábora, bude to pro něj Hospodinovým znamením. Hospodin mu vydá ony Pelištejce do rukou. A Jónatan porozuměl Hospodinovu znamení. Porozuměl tomu, co znamená výzva Pelištejců jemu a jeho zbrojnoši: pojdte k nám nahoru. A podle toho jednal. V jistotě Hospodinovy přízně – to Hospodin dal znamení. Hospodin vydal Pelištejce do našich rukou.

Znamení jako pokyn, kterému rozumí obě strany. Jak ten, který znamení vydává, tak ten, komu je určeno. Obě strany si musí nejprve rozumět. Pak se rozumí i onomu znamení.

Ježíš odmítá dát znamení, které si žádají oni farizeové a zákoníci. Odmítá dát znamení, na které čeká a které si žádá celé pokolení Ježíšových současníků. Není tu totiž ono rozumění, ona shoda obou stran, která teprve umožňuje správně rozumět vydanému znamení. To, na co vy čekáte, není to, s čím jsem přišel. Nerozumíme si. V paralelním oddíle Markova evangelia v 8. kapitole čteme o tom, že Ježíš si v duchu povzdechl, když slyšel tuto žádost farizeů a zákoníků. Myslím, že i zde si dokážu představit ono Ježíšovo povzdechnutí. Nerozumíme si. Nerozumíte tomu, o čem k vám mluvím. - A proto i ta ostrá slova. - Je to jinak než si myslíte. Je to jinak, než očekáváte.

Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země. My křesťané chápeme, co tím Ježíš myslí. Rozumíme tomu, jaké znamení bude dáno pokolení Ježíšových současníků. Ježíš předpovídá svou vlastní smrt. Ale nejen smrt. Také vzkříšení.

Pochopili farizeové a zákoníci tato Ježíšova slova? Myslím, že je v tu chvíli nepochopili. Nikdo z nás by je v tu chvíli nepochopil, jako Ježíše nepochopil žádný z jeho učedníků, kteří s ním denně chodili. Ještě se musí stát něco, aby pokolení zlé a zvrácené, aby všechna pokolení zlá a zvrácená porozuměla tomu, s čím Ježíš přišel mezi nás. Něco, kvůli čemu si Ježíš u Marka povzdychne.

Znamení proroka Jonáše. Je to vůbec znamení? Jonáš byl se svým souhlasem lodníky uvržen do rozbouřeného moře, centra všech nejtemnějších sil, které hned nato přestalo bésnit a ohrožovat životy celé posádky. Stejně tak bude i se Synem člověka. Srdce země, samo její nitro, centrum všeho pozemského včetně nás lidí, pohltí Syna člověka. Syn člověka bude vydán **srdci země**. Ale tak jako se Jonáš ve své modlitbě spolehl na Hospodina, který rozkázal mořské obludě, aby jej vyvrhla, stejně bude i se Synem člověka. Hospodin jej neopustí ani v té nejhlubší hlubině, která je srdcem země – hlubině smrti. Hospodin jej po třech dnech vzkřísí. To bude dáno jako znamení pokolení zlému a zvrácenému, zlému a cizoložnému. Pokolení, které nemůže porozumět jinak než takto.

Syn člověka musí zemřít. Syn člověka se spoléhá na Hospodina, že jej neopustí ani v srdci země. Syn člověka doufá v Hospodina, Stvořitele nebe i země, že se k němu ve svém plánu přizná.

Mužové z Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, neboť oni se obrátili po Jonášově kázání – a hle, zde je více než Jonáš. Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, protože ona přišla z nejzazších končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu – a hle, zde je více než Šalomoun .

Mužům z Ninive stačilo k obrácení Jonášovo kázání, královně jihu stačila Šalomounova moudrost, aby vyšla ze svého domova a putovala do cizích končin. Jonášovo kázání a Šalomounova moudrost. To stačilo, aby lidé změnili své životy, aby se obrátili a věnovali pozornost a úsilí tomu, čemu se úsilí a pozornost věnovat vyplatí.

ZNAMENÍ PROROKA JONÁŠE (Matouš 12,38-42)

Napsal uživatel Petr Grendel
Úterý, 11 Březen 2008 15:35 -

Dle svědectví evangelií namísto jednodenního Jonášova kázání v městě Ninive sám Ježíš putuje po celé zemi a denně zvěstuje evangelium, učí, uzdravuje a vyhání zlé duchy. Namísto putování královny jihu za moudrostí sám Ježíš putuje za lidmi a zvěstuje jim království Boží. Ninivským a královně jihu stačilo mnohem méně, než se děje nyní, aby se obrátili a věnovali pozornost tomu, o co skutečně jde. Tomu, co se zde skutečně děje.

Farizeové a zákoníci žádají po Ježíšovi znamení. Své znamení. Znamení zlého a cizoložného pokolení. Znamení všech cizoložných pokolení. Potvrzení své vlastní cesty. Takové znamení Ježíš dát nemůže. Přišel totiž mezi nás, aby nás obrátil od nás samých k Pánu Bohu, aby nás pozval do Božího království, které je pro nás připraveno. Přišel, aby se svým životem, smrtí a vzkříšením stal sám tím největším znamením Boží lásky k nám, jakého jen byl schopen. Amen

Jonáš 1,15-2,11 *25, 182, 572,485* *1Korinským 1,21-25*

Kázání vikáře Petra Grendela na 2. neděli v postě, 17. února 2008.